

om, at man gensidig respekterer hinanden eller gensidig viser hinanden en formel Respekt, ikke desto mindre er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at gensidig Respekt er den første og vigtigste Betingelse, og jeg vil haabe, at det maa lykkes ad Aare og fremdeles at vise hinanden denne Respekt; men da ogsaa, at der maa komme en virkelig Forstaaelse af de Spørgsmaal, hvorom Partierne maa og skulle enes, for at der kan frembringes et gunstigt Resultat, thi der skal jo ogsaa andet og mere til end en Finanslov. Selv om man virkelig kunde tænke sig en Udvikling — nej, jeg vil ikke bruge Ordet Udvikling, men: en Tilstand, hvor man faktisk kunde blive enig om en Finanslov, men aldrig om andet og mere, vilde den da ikke bære hen imod en Sprængning paa en eller anden Maade? Hvor meget man end vilde ønske at undgaa det, vilde dette dog nødvendigvis blive Følgen. Samtidig med, at jeg takker den ærede Ordfører for den Anerkendelse, han har vist det lille Højremindretal, som til Dels er meget afmægtigt i Finansudvalget, vil jeg allsaa dog erindre om, at hvis dette Samarbejde skal forskyttes, og hvis Samarbejdet mellem de tvende Ting skal kunne føre til et positivt og gunstigt Resultat, maa Udviklingen ogsaa gaa i den Retning, at der bliver en virkelig Forstaaelse mellem Flertallet i de to Ting. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har jo været Ordfører for det Parti, som i Aar for første Gang er blevet repræsenteret i Finansudvalget, og jeg tør vel uden Overdrivelse sige, at dette Partis Maal ganske vist i Almindelighed er en Nivellering af de bestaaende Tilstande, og til Dels en For nægtelse af hele vort Folks nationale Grundlag, og man tør vel heller ikke benægte, at man uden at blive bestyldt for Overdrivelse tør paastaa, at de Midler, det anvender, for en stor Del er Hadets, det vækker Had til det ældre, til det bestaaende, og til de Samfundsklasser, som ere interesserede i andet end netop det, som dette Parti ønsker. Man behøver kun at læse dette Partis Presse, for at blive klar over den Opdragelse, der igennem denne gives Befolkningen, den aandelige Koste, som der ved daglig leveres det danske Folk, og man vil ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at hvis denne Agitation i Virkeligheden vandt Flertal for sig i Nationen, og Flertallet vilde forlange sin Flertalsmagt respekteret, vilde det uundgaaelig føre til voldsomme, ja, maaste blodige Kampe. (Munterhed). Ja, ærede Herrer kunne jo gerne le heraf, men det har man dog set andre Steder, at blo-

dige Kampe have været Resultatet af en saadan forsat Agitation. Jeg ønsker blot ikke, at man skal lege Skjul med hinanden. Der er virkelig store og væsentlige Modfætninger, og om det end, som sagt, i Aar er lykkedes disse Modfætninger at arbejde sammen, ere de jo paa ingen Maade gaaede op i en højere Enhed. Jeg skal derfor, idet jeg takker den ærede Ordfører for hans venlige Ord, blot derom erklære at Højremindretallet her vil til enhver Tid være rede til et saadant Samarbejde, men den Udvikling, som der saa skal arbejdes paa, maa i alt Fald gaa i en anden Retning end en Del af de Medlemmer, for hvem han ellers er Ordfører her under Navn af Reformpartiet, have ønsket, at den skal gaa.

M. Klausen. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) gav nogle Oplysninger om, hvad der er foregaaet i Fællesudvalget, og nævnedes der, at jeg blandt andet havde erklæret ikke at kunne stemme for de Forslag, som bleve fremsatte fra det ærede Medlems Side. Dette er for saa vidt ogsaa fuldkommen rigtig, som jeg paa mine Partifællers Begne erklærede, at vi ikke kunne stemme for de Forslag, som det ærede Medlem fremkom med, og det af følgende Grunde. For det første vilde det ærede Medlem gøre yderligere Indrømmelser over for Militarismen, idet han tilbød at give de Bevillinger, som ere forlangte til Militærarbejderne, og yderligere vilde give Bevillingen til at anskaffe Materiel forude i Fæstningen, nemlig til Telefoner og Telegrafer. For Bevillinger, som gaa i denne Retning, herved vilde eller kunne vi stemme. Det Gode, som skulde komme ved den ærede Ordførers øvrige Forslag, nemlig en Subvention til en ny projekteret Dampskibslinie fra Esbjerg til Newcastle, var et Gode, som for mig stod som højt tvivlsomt. Det forekommer mig, at det egentlig var et Forslag rent ud i det blaa. Det var fuldstændig overladt til den højtærede Indenrigsminister at bestemme Summens Størrelse, nemlig indtil 60,000 Kr.; det var den højtærede Indenrigsminister, som skulde afgøre, om det forelå en Sammenlutning af Landbrugsinstitutioner eller ikke. Det nyttede ikke, som den ærede Ordfører sagde, at der kom to Fællesmejerier og sagde: Nu ville vi have en saadan Subvention; det vilde den højtærede Indenrigsminister ikke tage noget Hensyn til. Det var allsaa i Fremtiden overladt til den højtærede Indenrigsminister at afgøre, om en saadan Sammenlutning forelå eller ikke. Det var endvidere overladt til den højtærede Indenrigs-